

**ЗАРІЧНЕНСЬКА ЦС ПШБ
ЗАРІЧНЕНСЬКА ЦЕНТРАЛЬНА РАЙОННА
БІБЛІОТЕКА**

**ПРАПОРНОСЦІ
ПЕРЕМОГИ:**

**БОРИЧЕВСЬКИЙ
АРТЕМ ІВАНОВИЧ**

***БІОБІБЛОГРАФІЧНИЙ
НАРИС***

**ЗАРІЧНЕ
2016**

**ЗАРІЧНЕНСЬКА ЦС ПШБ
ЗАРІЧНЕНСЬКА ЦЕНТРАЛЬНА РАЙОННА БІБЛІОТЕКА**

Серія : Краєзнавство

**ПРАПОРОНОСЦІ
ПЕРЕМОГИ:
БОРИЧЕВСЬКИЙ
АРТЕМ ІВАНОВИЧ**

до 125-річчя від дня народження
Героя Радянського Союзу
Боричевського Артема Івановича

БІОБІБЛОГРАФІЧНИЙ НАРИС

**ЗАРІЧНЕ
2016**

Біобібліографічний нарис присвячений 125-річчю від дня народження славетного земляка - Героя Радянського Союзу – Боричевського Артема Івановича.

Бібліографічний посібник «Прапороносці Перемоги: Боричевський Артем Іванович» продовжує серію «Краєзнавство» і рекомендований краєзнавцям, музейним і бібліотечним працівникам, викладачам, студентам, учням загальноосвітніх закладів та всім, хто вболіває за збереження світлої пам'яті воїнів, які проявили небачений героїзм і здійснили великий подвиг в ім'я свободи і незалежності своєї Батьківщини.

Підготувала :

Т. Д. Кидун

Редактор:

Л. М. Мосійчук

Комп'ютерний набір :

А. М. Прохорович

БОРИЧЕВСЬКИЙ АРТЕМ ІВАНОВИЧ

Від перших боїв на кордоні до штурму Берліна йшов незламно і непохитно наш народ до Перемоги. Неймовірно важким був цей шлях. І скільки б часу не минуло після закінчення Другої світової війни – не зітреться в пам'яті народній її подвиг. У жорстоких та кровопролитних боях на фронтах Другої світової війни вирішувалась доля людства.

Пам'ять про мужність наших земляків у грізні роки війни свято бережуть вдячні нащадки, ще і ще раз повертаючись до тих подій, щоб воскресити імена героїв, які своїм ратним подвигом наближав День Перемоги, щоб вшанувати пам'ять загиблих під час Другої світової війни, які полягли смертю хоробрих, щоб принести на вітар свободи майбутнім поколінням найдорожче – мирне життя.

Біобібліографічний нарис «Прапорonoсці Перемоги: Боричевський Артем Іванович» присвячений 125-річчю від дня народження Героя Радянського Союзу Боричевського Артема Івановича, пам'ять про якого залишиться в наших серцях навічно.

Боричевський Артем Іванович народився 28 червня 1891 року в с. Серники Зарічненського району.

24 березня 1945 року за успіхи, хоробрість, сміливість та героїзм, виявлені під час боїв при операції десантної групи в боях з німецькими загарбниками, капітан А. І. Боричевський, командир десантної групи, представлений до звання - Герой Радянського Союзу.

Його прізвище викарбуване золотими літерами в Пантеоні Слави Музею Другої світової війни в місті Києві.

Пам'ять про Героя Радянського Союзу А.І.Боричевського та його здійснений подвиг при захисті Батьківщини живе і продовжує жити в Зарічненському районі Рівненської області.

Одна з центральних вулиць районного центру Зарічного носить ім'я Героя.

В Зарічненському районному краєзнавчому музеї є експозиція, де представлені матеріали та особисті речі Артема Івановича Боричевського.

В селі Серники проводиться волейбольний турнір серед юнаків та дівчат, яким вшановують пам'ять свого односельця - Героя Боричевського Артема Івановича.

Одна з вулиць в селі Серники, де народився Артем Іванович Боричевський, носить його ім'я.

Пам'ять про Героя Радянського Союзу Боричевського А.І. також живе і в Зерногородському районі, Ростовської області.

В музеї бойової слави при Ростовському обласному учбово-збірному пункті в м. Батайск, є куточок, який розповідає про подвиг Героя Радянського Союзу Боричевського А.І.

В музеї бойової слави Зерногородського району також є куточок з матеріалами, які розповідають про подвиг Артема Івановича в роки Другої світової війни.

В місті Зерногороді рішенням міської Ради депутатів вулиця, де раніше проживав Боричевський А. І., перейменована та названа провулком Боричевського.

Бюст Героя Радянського Союзу Боричевського А.І. встановлений в окремому залі Будинку культури міста Зерногорода.

Бібліографічний посібник «Прапороносці Перемоги: Боричевський Артем Іванович» продовжує серію «Краєзнавство» і рекомендований краєзнавцям, музейним і бібліотечним працівникам, викладачам, студентам, учням загальноосвітніх закладів та всім, хто вболіває за збереження світлої пам'яті воїнів, які захистили нашу землю і зберегли мир на землі для прийдешніх поколінь.

БОРИЧЕВСЬКИЙ АРТЕМ ІВАНОВИЧ

Боричевський Артем Іванович (28.06.1891, с. Серники, нині Зарічненського району Рівненської області – 02.11.1969, м. Зерноград Ростовської області, РФ) – військовик, Герой Радянського Союзу (1945). Учасник воєнних дій 1918-20 та 2-ї світової війни. Державні та бойові нагороди. В армії від жовтня 1941, на фронті від березня 1942. Відзначився у липні 1944 під час боїв у м. Волковиськ (Гродненська область, нині Білорусь). Після війни майор запасу Боричевський працював у м. Зерноград, де його ім'ям названо одну з вулиць.

Р.А.Колоколуша

Енциклопедія Сучасної України.
Т. 3. – К., 2004. – С. 317

ЗВАННЯ ГЕРОЯ УДОСТОЄНИЙ

*З нагородного листа на капітана А.І.Боричевського,
уродженця села Серники Зарічненського району,
удостоєного звання Героя Радянського Союзу.*

«...У боях при форсуванні річки Друть, прориві німецької оборони північно-західніше міста Рогачова, 24 червня 1944 року і в наступних бойових діях по переслідуванню відступаючого противника А.І.Боричевський проявив вміння, мужність, хоробрість та героїзм.

Перед початком форсування ріки, Боричевський з двома взводами бійців та групою саперів навів через річку дві переправи, в дротяному загородженні під його керівництвом було прорізано й розміновано три проходи через 15-метрове мінне поле, що і забезпечило швидку 20-30 хвилинну переправу всього батальйону на правий берег та зайняття вихідних рубежів. На початку атаки був поранений командир 6-ї стрілецької роти. Командування цією ротою взяв на себе капітан Боричевський і особистим прикладом хоробрості і безстрашності надихав бійців роти. Кинувшись разом з ротою в

атаку на противника, штурмом оволодів його першими траншеями, знищивши при цьому до 40 німецьких солдат і офіцерів, 5 станкових і 8 ручних кулеметів. Таким чином, зламавши опір противника в траншеях, рота швидко оволоділа другими і третіми траншеями, приступила до переслідування відступаючого противника. Бойове завдання батальйону було виконане з успіхом і найменшими втратами.

Біля села Шмаки капітану Боричевському з двома стрілковими ротами було поставлене завдання оберігати шосейну дорогу та не допустити підкріплення німців до села. Незважаючи на сильний кулеметно-гвинтівочний вогонь противника, бойове завдання було виконане й дорога утримувалась до підходу основних сил. Бійці, запалені хоробрим командиром, наслідуючи його особистий приклад, сміливо б'ються з німецькими окупантами.

14 липня 1944 року капітан Боричевський, командуючи десантною групою кількістю 14 чоловік, маючи на озброєнні 2 ручних кулемети, дві 57-міліметрові гармати і автомати, пробрався на автомашинах у тил ворога: перерізав дорогу до міста Волковиська. Зав'язався бій з колоною німецьких солдат кількістю до 600 чоловік, яка направлялась на утримання міста Волковиська. Тов. Боричевський, швидко оцінив ситуацію, розчленив німецьку колону на дві частини, причому права частина відступила за річку, а ліва частина, яка перегороджувала підступи до міста, була знищена і розсіяна.

У цьому нерівному бою на підступах до міста Волковиська штурмова група під командуванням капітана Боричевського знищила до двохсот німецьких солдат та офіцерів, дві автомашини, 5 вогневих точок і 3 протитанкові гранати. Знищивши цю групу противника, яка переважала наш десант у живій силі в 5 разів, капітан Боричевський на чолі штурмової групи увірвався в місто і утримував його до підходу головних сил, знищуючи у вуличних боях гарнізонні групи військ.

За уміння, хоробрість, сміливість і героїзм, проявлені в боях під час операції десантної групи, тов. Боричевський гідний звання Героя Радянського Союзу».

*Командир 190-го стрілецького полку майор Локтєв
21 липня 1944 року.*

Указом Президії Верховної Ради СРСР від 24 березня 1945 року А.І. Боричевському присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

Радянське полісся. – 1990. - № 42/7 квіт./

БОРИЧЕВСКИЙ АРТЕМ ИВАНОВИЧ

Боричевский Артем Иванович родился в 1891 г. в с. Серники Заречненского района Ровенской области. Из крестьян. Белорус. Член КПСС с 1939 года. Участник первой мировой и гражданской войн. На фронтах Великой Отечественной войны — с 1942 года. Сражался на 2-м Белорусском фронте. Особо отличился 24 июня 1944 года при прорыве вражеской обороны северо-западнее г. Рогачева и 14 июля 1944 г. в боях за г. Волковыск, возглавляемая им штурмовая группа ворвалась в г. Волковыск, захватила центр и удерживала до подхода подкрепления, уничтожив при этом 5 огневых точек, 3 противотанковые пушки и около 200 вражеских солдат и офицеров. Указом Президиума Верховного Совета СССР от 24 марта 1945 года за мужество и героизм, проявленные в боях против гитлеровских захватчиков, заместителю командира батальона 190 стрелкового полка 5 стрелковой Орловской дивизии капитану А. И. Боричевскому присвоено звание Героя Советского Союза. После войны майор запаса А. И. Боричевский проживал в г. зернограде Ростовской области. Умер в 1969 г. Похоронен там же.

В сердцах ровенчан навечно. – Рівне, 1985

БОРИЧЕВСЬКИЙ АРТЕМ ІВАНОВИЧ

Боричевський Артем Іванович (28 червня 1891 с. Серники Рівненської обл. - 2 листопада 1969) — учасник Першої світової війни, воював на фронтах громадянської війни на Волзі і Обі, Іртиші і Ангари, на Далекому Сході.

В перші місяці Німецько-радянської війни добровільно йде на фронт. Тричі - у вересні 1941, в грудні 1943 і в лютому 1944 років - був поранений, але постійно повертався на фронт. За уміння, хоробрість, сміливість і героїство, проявлені в боях при операції десантної групи, Боричевський А.І. удостоєний звання Героя Радянського Союзу, а також був нагороджений двома орденами Вітчизняної війни, орденом Червоної Зірки, багатьма медалями. Після війни працював в зерноградській сільськогосподарській дослідно-селекційній станції. Помер 2 листопада 1969 року.

Вікіпедія : вільна енциклопедія

БОРИЧЕВСЬКИЙ АРТЕМ ІВАНОВИЧ

Артем Іванович Боричевський (1891 - 1969) - учасник Другої світової війни, заступник командира батальйону 190-го стрілецького полку 5-ї стрілецької Орловської дивізії 3-ї армії 2-го Білоруського фронту, капітан. Герой Радянського Союзу (1945).

Боричевський Артем Іванович народився 28 червня 1891 року в селі Серники (нині Зарічненського району Рівненської області України) в сім'ї селянина. Білорус. Закінчив 5 класів. Працював теслею на дослідній станції селищі міського типу Зерновий (нині місто Зерноград Ростовської області). Учасник Першої світової і громадянської воєн. У Червоній Армії з жовтня 1941 року. На фронтах Великої Вітчизняної війни з березня 1942 року. Брав участь у визволенні Білорусії. Відзначився 24 червня 1944 при прориві ворожої оборони на північний захід від міста Рогачова. 14 липня 1944 заступник командира батальйону капітан Артем Боричевський на чолі штурмової групи одним з перших увірвався в місто Валківська Гродненської області Білорусі. Група, захопивши центр міста, утримувала його до підходу підкріплення, знищивши 5 вогневих точок, 3 протитанкові гармати, десятки солдатів і офіцерів противника. Після війни майор А. І. Боричевський - в запасі. Жив і працював у місті Зерноград Ростовської області. Помер 2 листопада 1969, похований у Зерноград.

Іменем Боричевського названа вулиця в місті Зерноград (Російська Федерація) та місті Волковиську (Республіка Білорусь).

Указом Президії Верховної Ради СРСР від 24 березня 1945 року за зразкове виконання бойових завдань, командування на фронті, боротьбу з німецько-фашистськими загарбниками і проявлені при цьому мужність і героїзм, капітану Боричевського Артему Івановичу присвоєно звання Героя Радянського Союзу з врученням ордена Леніна і медалі «Золота Зірка» (№ 5831). Нагороджений орденом Леніна, орденами Вітчизняної війни 1-ї та 2-го ступенів, Червоної Зірки і медалями.

Боричевський Артем Іванович. – Режим доступу :
<http://e-uman.org.ua/index.php?newsid=896908>

БОРИЧЕВСКИЙ АРТЕМ ИВАНОВИЧ

Родился в 1891 году в селе Серники теперь Заречненского района Ровенской области. Белорус. В рядах Красной Армии с 1941 года. Сражался на 2-м Белорусском фронте.

За мужество и героизм, проявленные в боях с гитлеровскими захватчиками, Указом Президиума Верховного Совета СССР от 24 марта 1945 года заместителю командира батальона 190-го стрелкового полка 5-й стрелковой Орловской дивизии капитану Боричевскому Артему Ивановичу присвоено звание Героя Советского Союза. Умер в 1969 году.

Сила личного примера

С пологой высотки, поросшей редким кустарником, где был оборудован наблюдательный пункт 190-го стрелкового полка, прекрасно просматривалось устье Друти, впадающей близ Рогачева в Днепр. Ее-то и предстояло форсировать подразделениям 190-го. Навести переправу должны были воины капитана Боричевского.

Артем Иванович прибыл в полк после госпиталя в августе 1943-го. Он уже не раз участвовал в боях, зарекомендовал себя смелым, инициативным офицером. Знакомя капитана с планом операции, командир полка майор Локтев заметил:

– Говорят, будто Друть так неприступна, как Десна и Днепр, вместе взятые. Десна – глубокая, Днепр – широкий, а Друть, кроме того, илистая и болотистая. К ней ни подойти, ни подъехать.

– Ничего, найдем ключик, - уверенно произнес Боричевский.

– Что ж, желаю удачи...

В распоряжение капитана были приданы два взвода автоматчиков, взвод саперов и пара станковых пулеметов.

Солнце уже скрылось за горизонтом. После знойного дня дышалось легко, воздух был пропитан предвечерней

прохладой. Разведчики искали наиболее удобные подступы к реке, а Боричевский решил сходить в ближайшую деревню, поговорить с крестьянами. Нужны были лодки, доски для настила моста.

– Лодки будут, – заверили его там. – Мы свой «рыболовный флот» затопили, чтобы фашистам не достался, а теперь поднимем.

Сельчане вызвались помочь саперам навести переправу. Трудились всю ночь. А на рассвете Боричевский доложил командиру полка:

– Переправа готова!

На правый берег Друти ударной группе удалось переправиться незамеченной. Фашисты даже не могли предположить, что именно в таком труднодоступном месте советские войска смогут форсировать реку. Первым, увлекая за собой бойцов, ворвался во вражеские траншеи командир роты Коновалов. Он уже уничтожил больше десяти гитлеровцев, когда вдруг его прошила пулеметная очередь. На какое-то мгновение натиск наших бойцов ослабел. И тогда командование взял на себя Боричевский.

– Рота, гранаты к бою! – приказал капитан.

Раздались частые взрывы. Один за другим смолкли вражеские пулеметы.

– Орудиям сопровождения подавить доты! – продолжал командовать Боричевский.

Ударили сорокапятки. В это время вражеские снаряды разворотили настил моста у восточного берега. Трех бойцов сразило наповал. Но главное уже было сделано. Сражавшиеся на плацдарме бойцы сковали немалые силы противника. Немного выше по течению понтонеры навели вторую переправу, и Локтев бросил на форсирование основные силы полка.

Гитлеровцы, почувствовав угрозу с фланга, ослабили натиск на участок Боричевского. Теперь перед капитаном была поставлена новая задача: занять рубеж у деревни Шмаки и перекрыть здесь шоссейную дорогу.

Выдвинув на западную окраину деревни две роты автоматчиков и несколько сорокапятков, Боричевский определил им участок обороны. С двух сторон дороги бронебойщики вырыли окопы. На флангах оборудовали пулеметные гнезда

Над полем воцарилось временное затишье. Гитлеровцы подтягивали силы для очередной контратаки. Капитан приказал бойцам преждевременно не выдавать себя, а противника подпустить как можно ближе.

Заняв место в передовой траншее, Боричевский внимательно осматривал местность. На мгновение ему даже показалось, что он не в Белоруссии, а на Ровенщине. И там, за холмами, – его родное село Серники. Здесь прошли его юные годы. Сначала был пастушком, потом нанимался на сезонные работы к помещикам.

В 1914 году его забрали в солдаты, послали на германский фронт. В родное село вернулся в 1918-м и сразу же возглавил борьбу бедноты за землю и свободу. Когда пришли пилсудчики, он вместе с друзьями ушел на восток. Вскоре Боричевский вступил в ряды Красной Армии, чтобы защищать молодую Советскую Республику...

По радио капитана вызвал «ноль-первый» – командир полка интересовался обстановкой.

– У нас пока тихо, как будет дальше – неизвестно, – ответил Боричевский.

Но вдруг тишину разорвал гул моторов. По шоссе двигалась колонна бронетранспортеров, впереди – несколько танков.

– По танкам огонь! – скомандовал капитан артиллеристам.

Сразу же вспыхнули две передние машины, загородив дорогу бронетранспортерам. Колонна остановилась. Гитлеровцы высыпали на шоссе и развернулись цепью. Открыв огонь, автоматчики стали приближаться к нашим траншеям.

Схватка приняла затяжной характер. К гитлеровцам подошло подкрепление. Но советские воины не отступили. И когда уже казалось, что силы на исходе, к месту боя на

предельных скоростях прорвались наши тридцатьчетверки. Они опрокинули врага и обратили его в бегство.

– Удержали рубеж, молодцы! – жал руку Боричевскому майор Локтев. Да ты, Артем Иванович, ранен?

– Пустяки, немного задело, – преодолевая боль, тихо ответил Боричевский, осторожно придерживая раненую руку.

– Ничего себе пустяки. На тебе лица нет. Немедленно отправляйся в госпиталь, – уже тоном приказа произнес Локтев.

В госпиталь Боричевский так и не пошел. В санчасти ему сделали перевязку, и он остался в строю.

А события на фронте разворачивались с необычайной быстротой. Натиск наших войск был неудержимым. В июле 1944 года 190-й полк, совершив стремительный бросок, вышел к Волковыску. И вот поступило донесение разведки о том, что с запада к городу движется колонна гитлеровских войск. Командир полка приказал послать ей наперерез подвижную группу в составе двух отделений автоматчиков, трех пулеметных расчетов и двух расчетов 57-миллиметровых пушек. Возглавил группу капитан Боричевский.

Говорят, что риск – благородное дело. Боричевский понимал: рисковать можно только в том случае, когда ты уверен в успехе. А какие у него были шансы на удачу? Внезапность и стремительность удара. Все это, конечно, могло принести свои плоды лишь при условии всесторонней оценки сил и маневра противника.

Первым делом капитан выслал разведку. Вскоре он получил донесение о том, что вражеская колонна приближается к реке. Оценив обстановку, Боричевский приказал саперам заминировать мост и ждать условного сигнала. По обеим сторонам дороги он сосредоточил автоматчиков. Орудия выдвинул вперед – на них главная надежда.

Едва закончились все эти приготовления, как на том берегу реки появились гитлеровцы. По шоссе дороге двигались орудия на конной тяге, повозки с грузами «Да, не густо у фрицев техники». – подумал Боричевский, ведя наблюдение из придорожного кустарника. Он терпеливо

ждал, пока фашисты минуют мост, и лишь после того, как их колонна снова растянулась по шоссе, но уже на другом берегу, приказал открыть огонь.

Залпы 57-миллиметровых орудий пришлись как раз по центру колонны. Затем ударили пулеметы. Опешившие немцы наконец-то пришли в себя и принялись разворачивать свои орудия. Это заметил Боричевский.

– По фашистской артиллерии – огонь! – скомандовал капитан.

Первым залпом наши артиллеристы уничтожили вражеский расчет.

В это время отрезанная от авангарда часть колонны противника повернула обратно к реке. Когда гитлеровцы были уже на мосту, раздался оглушительный взрыв. Это сработали саперы.

– Лейтенант Сыроватка! – подозвал к себе Боричевский командира взвода. – Выделяю вам одно орудие, пулемет, отделение автоматчиков. Задача: сбросить остатки гитлеровцев в реку. А я займусь авангардом.

В это время фашисты, вероятно, поняли, что от полного разгрома их может спасти только прорыв в направлении Волковыска. И они предприняли отчаянную попытку разорвать сжимающееся вокруг них кольцо. Но Боричевский, предвидевший этот маневр, двинул в бой свежие силы, находившиеся до того в резерве. Снова заговорила артиллерия. Гитлеровцы попали под перекрестный огонь наших пулеметов и обратились в беспорядочное бегство.

Лейтенант Сыроватка, покончив с фашистами у реки, нагнал Боричевского, преследующего врага, уже на окраине Волковыска. Здесь их группы вновь соединились.

– Ну как? – с нетерпением спросил капитан.

– Сбросили гитлеровцев в воду. На тот берег ни один не выплыл.

– А наши потерн?

– Пять убитых, два раненых, – ответил лейтенант.

– У меня шестеро погибших, – низко склонив голову, тихо произнес Боричевский.

Колонна противника насчитывала 600 солдат и офицеров, а подвижная группа Боричевского – всего сорок бойцов. В этом бою уничтожено до двухсот гитлеровцев, четыре орудия, пять пулеметов, две автомашины.

Именно в эти дни в штабе 190-го полка было составлено на капитана Боричевского представление к званию Героя Советского Союза. В наградном листе, в частности, указывалось, что он проявил исключительное мужество и отвагу, командирское мастерство при форсировании реки Друть и разгроме колонны противника в районе Волковыска.

А 190-й продвигался дальше на запад. В одном из боев западнее Белостока Боричевский был тяжело ранен.

Из госпиталя Артем Иванович снова ушел на фронт. Теперь он принял батальон в 142-м стрелковом полку той же 5-й гвардейской стрелковой дивизии. И вот в марте 1945 года командир дивизии поздравил Боричевского с присвоением звания Героя Советского Союза.

После войны Артем Иванович поселился в городе зернограде Ростовской области. Здесь он жил и работал до последних своих дней.

Есть в школе села Серники на Ровенщине комната боевой славы. Один из ее стендов рассказывает о подвигах А. И. Боричевского. Здесь над портретом героя старательной детской рукой выведены слова: «Ребята, будьте достойны доброй славы и чести нашего земляка –кавалера Золотой Звезды!»

*Их подвиг бессмертен :
очерки о Героях Советского Союза. –
Львов : Каменяр, 1983. – с. 18-23*

ВИКОРИСТАНІ ДЖЕРЕЛА:

Боричевський Артем Іванович // Енциклопедія Сучасної України. Т. 3. – К., 2004. – С. 317

Боричевський Артем Іванович. Сила личного примера // Их подвиг бессмертен : очерки о Героях Советского Союза. – Львов : Каменяр, 1983. – С. 18 – 23.

Гурвич С., Юдович И. Большой путь. - Ростов-на-Дону, 1948. - С. 42-45

Их подвиг бессмертен. - Львов, 1983. - С.18-23

Навечно в сердце народном. - 3-е изд., доп. и испр. - Минск, 1984. – С. 69

Отважные сыны Дона. - Ростов-на-Дону, 1970. - С. 326-328

* * *

Артем Боричевський : [про славний бойовий шлях Героя Радянського Союзу А. І. Боричевського] // Обрії полісся. – 1995. - № 29/ 22 квіт./

2 листопада – 45 років з часу смерті Героя Радянського Союзу Боричевського Артема Івановича // Календар знаменних і пам'ятних дат Зарічненщини на 2014 рік / Зарічненська ЦРБ. – Зарічне, 2014. – С. 14-17

Звання Героя удостоєний : [з нагородного листа А. І. Боричевського] // Радянське полісся. – 1990. – № 42/ 7 квіт./

Подвиг Героя Радянського Союзу А. І. Боричевського // Полісся. – 2009. - №36 /17 верес./

Тишковець С. Не зітреється в пам'яті народній : [про подвиг Героя Радянського Союзу А.І.Боричевського, уродженця села Серники Зарічненського району] : до 70-х роковин початку Другої світової війни // Полісся. - 2009. – N36 /17 верес./

* * *

Голяка В. Волейбольний турнір на честь героя Артема Боричевського : [11 грудня 2011 р. в спортзалі Серницької школи Зарічненського району відбулись змагання з волейболу серед юнаків і дівчат на приз Героя Радянського Союзу Артема Боричевського // Полісся. - 2011. - N 49 /15 груд./ - С. 4

Полюхович А. Турнір Боричевського : спорт : [7 грудня 2008р. на базі Серницької ЗОШ І-ІІІ ст. відбувся волейбольний турнір серед юнаків та дівчат, вихованців КДЮСШ, пам'яті Артема Івановича Боричевського, Героя Радянського Союзу] / А. Полюхович // Полісся. - 2008. -N48 /11 груд./ - С. 4

Філіц В. Пам'ятати своїх героїв це наш обов'язок : [9 грудня 2012 року на базі Серницької ЗОШ було проведено волейбольний турнір, яким вшановують пам'ять свого односельця - Героя Радянського Союзу Боричевського Артема Івановича] / В. Філіц // Полісся. - 2012. - N 49 /13 груд./ - С. 10

* * *

Боричевський А. І. – Герой Радянського Союзу, с. Серники : [фото] // Історія міст і сіл УРСР. Рівненська область. – К., 1973. – С. 307

* * *

Боричевський Артем Іванович [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://uk.wikipedia.org/wiki/>. – Назва з екрана.

Боричевський Артем Іванович [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.warheroes.ru/hero/hero.asp?Hero_id=8157. – Назва з екрана

Боричевський Артем Іванович. – Режим доступу : <http://e-uman.org.ua/index.php?newsid=896908>. – Назва з екрана

Боричевський Артем Іванович [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://archive.is/ipdMj>. - Назва з екрана

Боричевський Артем Іванович [Електронний ресурс] // Зарічненська ЦСПШБ. - Режим доступу : <http://zarichne.lib.rv.ua/jubilee.html>. - Назва з екрана

Боричевский Артём Иванович [Електронний ресурс] // В сердцях ровенчан навечно : проспект до 40-річчя Перемоги у Другій світовій війні / «Віртуальне місто Рівне» © www.rivne.org. - Режим доступу :

<http://www.rivne.org/history/heroes/heroes.php>. – Назва з екрана

Боричевский Артём Иванович (28.06.1891 - 02.11.1969) Герой Советского Союза // Герои страны. – Режим доступу : <http://archive.is/ipdMj>. – Назва з екрана

2 листопада – 45 років з часу смерті Героя Радянського Союзу Боричевського Артема Івановича // Календар знаменних і пам'ятних дат Зарічненщини на 2014 рік / Зарічненська ЦРБ. – Режим доступу : <http://zarichne.lib.rv.ua/jubilee.html>. – Назва з екрана

Колоколуша Р. А. Боричевський Артем Іванович [Електронний ресурс] // Енциклопедія сучасної України. – Режим доступу : http://esu.com.ua/search_articles.php?id=37215. – Назва з екрана

ЗМІСТ

Вступ. Боричевський Артем Іванович.....	5
Боричевський Артем Іванович (<i>Енциклопедія Сучасної України</i>).....	7
Звання героя удостоєний.....	7
Боричевский Артём Иванович.....	9
Боричевський Артем Іванович (<i>Вікіпедія</i>).....	9
Боричевський Артем Іванович.....	10
Боричевский Артем Иванович. Сила личного примера.....	11
Використані джерела.....	17

ЧЕКАЄМО ВАС В

**ЗАРІЧНЕНСЬКІЙ
ЦЕНТРАЛЬНІЙ РАЙОННІЙ
БІБЛІОТЕЦІ**

НАША АДРЕСА:

**34000
ВУЛ. ГРУШЕВСЬКОГО, 4
СМТ. ЗАРІЧНЕ
РІВНЕНСЬКА ОБЛ.**

**ТЕЛ. (03632) 3-02-71
<http://zarichne.lib.rv.ua/>**

**МИ ПРАЦЮЄМО:
З 9.00 ДО 19.00 ЩОДНЯ
ВИХІДНИЙ ДЕНЬ - СУБОТА**